

Υπόθεση C-261/24

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

12 Απριλίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Curtea de Apel București (Ρουμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Φεβρουαρίου 2024

Προσφεύγουσα:

Alizeu Eolian SA

Καθών:

Agenția Națională de Administrare Fiscală

DGRFP București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili
Mijlocii București

DGRFP București – Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice

Ministerul Finanțelor – Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Προσφυγή ασκηθείσα από την Alizeu Eolian Sa (στο εξής: προσφεύγουσα) με αντικείμενο (i) την ακύρωση μιας απόφασης του προέδρου της Agenția Națională de Administrare Fiscală (εθνικής υπηρεσίας φορολογικής διοίκησης, Ρουμανία) (στο εξής: ANAF) σχετικά με το υπόδειγμα και το περιεχόμενο του εντύπου της φορολογικής δήλωσης για το πρόσθετο εισόδημα των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας, (ii) την ακύρωση των φορολογικών δηλώσεων που υπέβαλε η προσφεύγουσα, βάσει της ανωτέρω απόφασης, για το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 2022, (iii) την ακύρωση των αποφάσεων των φορολογικών αρχών με τις οποίες απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις της

προσφεύγουσας κατά της απόφασης και των ανωτέρω φορολογικών δηλώσεων, και (iv) την επιστροφή, εντόκως, του ποσού που καταβλήθηκε ως φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος για το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 2022.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, ζητείται η ερμηνεία των άρθρων 49, 56, 63, 107 και 108 και του άρθρου 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2019/944, του κανονισμού 2019/943, του κανονισμού 2021/1119, της οδηγίας 2018/2001 και της οδηγίας 2006/112.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ την έννοια ότι εθνική ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται φόρος μόνο σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, όπως αυτοί [που παράγουν ενέργεια] από ανανεώσιμες πηγές, [και] όχι σε όλους τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας συνιστά κρατική ενίσχυση η οποία χορηγείται στους απαλλασσόμενους από τον φόρο και ως προς την οποία υφίσταται υποχρέωση κοινοποίησης;

2) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 4, του άρθρου 9, παράγραφος 2, καθώς και του άρθρου 58, στοιχεία β' έως δ', της οδηγίας 2019/944 και του άρθρου 3, στοιχεία στ', ζ', θ' και ιδ', του κανονισμού 2019/943, κατά τις οποίες τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ίσους και αμερόληπτους όρους ανταγωνισμού στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται πρόσθετος φόρος μόνο σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που [παράγουν ενέργεια] από ανανεώσιμες πηγές, εξαιρούνται δε από την υποχρέωση καταβολής του φόρου ορισμένες κατηγορίες παραγωγών, μολονότι όλοι οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του συγκρίσιμου εισοδήματος που αποκτούν από την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας;

3) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 49, 56 και 63 ΣΛΕΕ και του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται φόρος ο οποίος εισάγει διακρίσεις και είναι υπερβολικά υψηλός μόνο σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας [συμπεριλαμβανομένων εκείνων (που παράγουν ενέργεια) από ανανεώσιμες πηγές], εξαιρούνται δε άλλες κατηγορίες παραγωγών;

4) Έχουν η οδηγία 2019/944 και ο κανονισμός 2019/943, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2022/1854, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία ισοδυναμεί με καθορισμό της τιμής πώλησης/περιορισμό της ελευθερίας καθορισμού της τιμής πώλησης;

5) Έχουν οι αρχές της προφύλαξης, της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης της ρύπανσης στην πηγή και η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», καθώς και [το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2] και το άρθρο 4 του κανονισμού 2021/1119, σε συνδυασμό με το άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 3 και 4, της οδηγίας 2018/2001, που διέπει τους στόχους της κλιματικής ουδετερότητας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία υπονομεύει τους ευρωπαϊκούς στόχους περί κλιματικής ουδετερότητας και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη φορολόγηση της ενέργειας; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ποια κριτήρια πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό του εν λόγω φόρου προκειμένου να τηρούνται οι προαναφερθείσες αρχές;

6) Αντιτίθενται οι διατάξεις του άρθρου 401 της οδηγίας 2006/112 σε εθνική ρύθμιση όπως αυτή που θεσπίστηκε με την ΟΥΓ 27/2022, η οποία επιβάλλει φόρο κύκλου εργασιών επί των εσόδων που αποκτώνται από την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: άρθρα 49, 56, 63, 107 και 108 και άρθρο 191, παράγραφος 2

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης: άρθρο 17

Οδηγία (ΕΕ) 2019/944 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ: άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 4, άρθρο 9, παράγραφοι 1 έως 3, και άρθρο 58, στοιχεία β' έως δ'

Κανονισμός (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας: άρθρο 3, στοιχεία β', στ', ζ', ι' και ιδ'

Κανονισμός (ΕΕ) 2022/1854 σχετικά με παρέμβαση έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση των υψηλών τιμών ενέργειας

Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας

Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 401/2009 και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα»): άρθρα 2 και 4

Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές: άρθρο 3

Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: αιτιολογικές σκέψεις 4 και 7 και άρθρο 401

Σχετική νομολογία της Ένωσης

Αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 1982, CILFIT κατά Ministero della Sanità (283/81, Συλλογή 1982, σ. 3415), EU:C:1982:335· της 21ης Νοεμβρίου 1991, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires κ.λπ. κατά Γαλλίας (C-354/90, Συλλογή 1991, σ. I-5505), EU:C:1991:440, σκέψεις 10 και 14· της 12ης Απριλίου 1994, Halliburton Services κατά Staatssecretaris van Financiën (C-1/93, Συλλογή 1994, σ. I-1137), EU:C:1994:127, σκέψη 15· της 14ης Δεκεμβρίου 1995, Sanz de Lera κ.λπ. (C-163/94, C-165/94 και C-250/94, Συλλογή 1995, σ. I-4821), EU:C:1995:451· της 3ης Μαΐου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας (C-481/98, Συλλογή 2001, σ. I-3369) EU:C:2001:237, σκέψη 21· της 15ης Ιουλίου 2004, Pearle κ.λπ. (C-345/02, Συλλογή 2004, I-7139), EU:C:2004:448, σκέψεις 30 έως 32· της 15ης Δεκεμβρίου 2005, Unicredito Italiano (C-148/04, Συλλογή 2005, σ. I-11137), EU:C:2005:774, σκέψη 42· της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, Marrosu και Sardino (C-53/04, Συλλογή 2006, σ. I-7203), EU:C:2006:517, σκέψη 54· της 5ης Οκτωβρίου 2006, Transalpine Ölleitung in Österreich (C-368/04, Συλλογή 2006, σ. I-9957), EU:C:2006:644, σκέψη 39· της 10ης Απριλίου 2008, Marks & Spencer (C-309/06, Συλλογή 2008, σ. I-2283) EU:C:2008:211, σκέψη 49· της 20ής Απριλίου 2010, Federutility κ.λπ. (C-265/08, Συλλογή 2010, σ. I-3377), EU:C:2010:205· της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Eon Aset Menidjunt (C-118/11), EU:C:2012:97, σκέψη 76· της 27ης Ιανουαρίου 2022, Fondul Proprietatea (C-179/20), EU:C:2022:58, σκέψεις 84 και 85· της 7ης Απριλίου 2022, Autonome Provinz Bozen (C-102/21 και C-103/21), EU:C:2022:272, σκέψεις 58 και 59· προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Η. Mayras της 13ης Νοεμβρίου 1974 στην υπόθεση 33/74, van Binsbergen, EU:C:1974:121, σημείο 89.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (πράξη νομοθετικού περιεχομένου 27/2022 σχετικά με μέτρα που εφαρμόζονται στους τελικούς πελάτες της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου κατά την περίοδο από την 1η Απριλίου 2022 έως την 31η Μαρτίου 2023, και για την τροποποίηση και συμπλήρωση ορισμένων κανονιστικών πράξεων, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε) (στο εξής: OUG 27/2022): το άρθρο 15 προβλέπει τα εξής:

- επιβάλλεται ειδικός φόρος 80 %, υπολογιζόμενος βάσει ειδικής μεθοδολογίας, επί των πρόσθετων εσόδων που πραγματοποιούν οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου (στο εξής: φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος)·
- ο φόρος δεν επιβάλλεται στα πρόσθετα έσοδα που πραγματοποιούν εγκαταστάσεις παραγωγής που τέθηκαν σε λειτουργία μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της πράξης νομοθετικού περιεχομένου·
- ο φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος υπολογίζεται με βάση τη μεθοδολογία που περιγράφεται στο παράρτημα αριθ. 6, δηλώνεται και καταβάλλεται από τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας σε μηνιαία βάση, το αργότερο την εικοστή πέμπτη ημέρα του μήνα που έπεται εκείνου για τον οποίο οφείλεται·
- το υπόδειγμα και το περιεχόμενο του εντύπου της φορολογικής δήλωσης για το πρόσθετο εισόδημα εγκρίνονται με απόφαση του προέδρου της ANAF·
- για τον υπολογισμό του πρόσθετου εισοδήματος δεν λαμβάνονται υπόψη οι ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας που πωλούνται από τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας (οι οποίοι ανήκουν στο χαρτοφυλάκιο του ρουμανικού κράτους και έχουν συνάψει πετρελαϊκές συμφωνίες) εάν οι τελευταίοι υποβάλουν προσφορές για μερική ή ολική πώληση εντός 5 εργάσιμων ημερών κατ' ανώτατο όριο στις αιτήσεις αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που υποβάλλονται από τον διαχειριστή συστήματος μεταφοράς και τους παραχωρησιούχους διαχειριστές συστημάτων διανομής, είτε μεμονωμένα είτε από κοινού με άλλα πρόσωπα, απευθείας ή μέσω ειδικών πλατφορμών της οργανωμένης αγοράς.

Ο νόμος 206/2022 ενέκρινε με τροποποιήσεις την ΟΥΓ 27/2022 και ισχύει από τις 14 Ιουλίου 2022. Προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι, πέραν του ότι ο φόρος δεν επιβάλλεται στις εγκαταστάσεις παραγωγής που τέθηκαν σε λειτουργία μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, δεν επιβάλλεται ούτε στα πρόσθετα έσοδα που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις που παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες θέρμανσης και οι οποίες παράγουν ηλεκτρική ενέργεια από συμπαραγωγή.

Το παράρτημα αριθ. 6 της ΟΥΓ 27/2022 ρυθμίζει τη μέθοδο υπολογισμού του πρόσθετου εισοδήματος που πραγματοποιούν οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας, το οποίο προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του μέσου μηνιαίου εισοδήματος ανά μονάδα πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας που αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης και της τιμής των 450 λέι/MWh, ήτοι τιμή περίπου δύο φορές χαμηλότερη από την τιμή των 180 ευρώ/MWh που καθορίστηκε με τον κανονισμό 2022/1854 (ο οποίος εκδόθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2022).

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin

autoimpunere sau reținere la sursă (απόφαση του προέδρου της ANAF αριθ. 856/2022 για την τροποποίηση της απόφασης του προέδρου της ANAF αριθ. 587/2016 σχετικά με την έγκριση του υποδείγματος και του περιεχομένου των εντύπων που χρησιμοποιούνται για τη δήλωση του φόρου και των εισφορών που υπόκεινται σε καθεστώς αντιστροφής της επιβάρυνσης ή παρακράτησης φόρου στην πηγή) (στο εξής: απόφαση αριθ. 856/2022): σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 της ΟΥΓ 27/2022, εγκρίνεται το υπόδειγμα και το περιεχόμενο του εντύπου της φορολογικής δήλωσης για το πρόσθετο εισόδημα.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η προσφεύγουσα είναι μία από τις θυγατρικές του ομίλου Engie στη Ρουμανία και, υπό την ιδιότητα αυτή, παράγει ηλεκτρική ενέργεια μέσω του αιολικού πάρκου που διαθέτει στην περιφέρεια Brăila.
- 2 Η πώληση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγει η προσφεύγουσα πραγματοποιείται μέσω (i) διμερών συμβάσεων που συνάπτονται εκ των προτέρων με διάφορους αγοραστές βάσει του τυποποιημένου εντύπου γενικής σύμβασης αγοράς και πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας της EFET (Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Εμπόρων Ενέργειας), το οποίο προϋποθέτει τη διενέργεια συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας εκ των προτέρων, με μεγάλη χρονική απόσταση πριν από την πραγματική παράδοση, και ii) στη βραχυπρόθεσμη αγορά/χρηματιστήριο ηλεκτρικής ενέργειας (αγορές επόμενης ημέρας), για το πλεόνασμα παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με την ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας την οποία πωλεί η προσφεύγουσα δυνάμει των συναφθεισών διμερών συμβάσεων.
- 3 Εξαιτίας της σημαντικής μεταβλητότητας του πόρου με τον οποίο η προσφεύγουσα παράγει ηλεκτρική ενέργεια (άνεμος) και των μελλοντικών μακροπρόθεσμων διμερών δεσμεύσεων για την προμήθεια συγκεκριμένων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας, η προσφεύγουσα αναγκάζεται συχνά να αγοράζει ορισμένες ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας για να τις μεταπωλήσει, προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των διμερών συμβάσεων πώλησης και προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας. Η πώληση και η προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας συμφωνούνται σε ωριαία βάση, για κάθε ημέρα, με αποτέλεσμα η εκτίμηση και η πρόβλεψη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από αιολική ενέργεια να είναι ιδιαίτερα δύσκολες.
- 4 Επιπλέον, η προσφεύγουσα συμμετέχει στην αγορά εξισορρόπησης, η οποία χρησιμεύει κυρίως για τη ρύθμιση σε εθνικό επίπεδο της κατανάλωσης και της παραγωγής, με τη στήριξη του κόστους αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στις αγορές επόμενης ημέρας (η οποία μεταπωλείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από διμερείς συμβάσεις ηλεκτρικής ενέργειας που δεν καλύπτεται από την παραγωγή) και του κόστους εξισορρόπησης.

- 5 Την 1η Απριλίου 2022, άρχισαν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 15 της ΟΥΓ 27/2022, οπότε η προσφεύγουσα υπέβαλε δηλώσεις φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος για τους μήνες από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 2022 σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις και βάσει του εντύπου που εγκρίθηκε με την απόφαση αριθ. 856/2022.
- 6 Στις 27 Ιουλίου 2022, η προσφεύγουσα υπέβαλε προηγούμενη διοικητική ένσταση κατά της απόφασης αριθ. 856/2022, εν συνεχεία δε, διοικητικές προσφυγές κατά των ανωτέρω φορολογικών δηλώσεων. Οι φορολογικές αρχές απέρριψαν τόσο την προηγούμενη διοικητική ένσταση κατά της απόφασης αριθ. 856/2022 όσο και τις διοικητικές ενστάσεις κατά των φορολογικών δηλώσεων των μηνών Μαΐου και Ιουνίου 2022.
- 7 Με την προσφυγή που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2023, κατά των καθών ANAF, DGRFP București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București (γενικής περιφερειακής διεύθυνσης δημοσίων οικονομικών Βουκουρεστίου – φορολογικής διοίκησης μεσαίων φορολογουμένων Βουκουρεστίου, Ρουμανία), DGRFP București – Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice (γενικής περιφερειακής διεύθυνσης δημοσίων οικονομικών Βουκουρεστίου – διοίκηση δημοσίων οικονομικών, τομέας 4, Ρουμανία) και Ministerul Finanțelor – (Υπουργείου Οικονομικών, Ρουμανία), Direcția Generală de steuționare a Contestațiilor (γενικής διεύθυνσης επιλύσεως διαφορών, Ρουμανία), η προσφεύγουσα ζητεί από το Curtea de Apel București (εφετείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία), αιτούν δικαστήριο στην υπό κρίση υπόθεση:
- την ακύρωση της απόφασης αριθ. 856/2022·
 - την ακύρωση των φορολογικών δηλώσεων που υπέβαλε η προσφεύγουσα για τον φόρο επί του πρόσθετου εισοδήματος για τους μήνες από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 2022·
 - την ακύρωση της απορριπτικής απόφασης επί της προηγούμενης διοικητικής ένστασης κατά της απόφασης αριθ. 856/2022·
 - την ακύρωση των απορριπτικών αποφάσεων επί των διοικητικών προσφυγών κατά των πράξεων επιβολής φόρου για τους μήνες Μάιο και Ιούνιο του 2022·
 - να υποχρεωθούν οι καθών να επιστρέψουν στην προσφεύγουσα το συνολικό ποσό των 28 974 651 ρουμανικών λεί (RON), το οποίο η προσφεύγουσα κατέβαλε ως φόρο επί του πρόσθετου εισοδήματος για το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο 2022, καθώς και να καταβάλουν τόκους επί του ποσού αυτού.
- 8 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προέβαλε πλείονες λόγους έλλειψης νομιμότητας των επίμαχων πράξεων, υπό το πρίσμα τόσο του δικαίου της Ένωσης όσο και του εθνικού δικαίου.

- 9 Με τα υπομνήματα αντικρούσεώς τους, οι καθών προέβαλαν διάφορες ενστάσεις και, επί της ουσίας, ζήτησαν την απόρριψη της προσφυγής ως αβάσιμης
- 10 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η προσφεύγουσα ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 11 Προς στήριξη του αιτήματός της για την υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων στο Δικαστήριο, η προσφεύγουσα έθεσε διάφορα νομικά ζητήματα ως προς τα οποία η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης είναι χρήσιμη για την επίλυση της διαφοράς.
- 12 Πρώτον, πρέπει να εξεταστεί αν οι διατάξεις της ΟUG 27/2022, με τις οποίες επιβάλλεται φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος μόνο σε ορισμένες κατηγορίες παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων από ανανεώσιμες πηγές, είναι συμβατές με το άρθρο 107 ΣΛΕΕ.
- 13 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας που δεν υπόκεινται στον φόρο επί του πρόσθετου εισοδήματος είναι συμβατή με τη γενική αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων. Κατά την προσφεύγουσα, ουδόλως δικαιολογείται το γεγονός ότι ο νομοθέτης έθεσε ως κριτήριο για τον προσδιορισμό των υποκειμένων στον φόρο την υπαγωγή σε συγκεκριμένη «επαγγελματική κατηγορία» και όχι το κριτήριο του οικονομικού πλεονεκτήματος· πράγματι, ο επίμαχος φόρος επιβάλλεται μόνο σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων από ανανεώσιμες πηγές.
- 14 Τρίτον, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον η επιβολή υπερβολικά υψηλού φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος είναι συμβατή με την ελευθερία εγκατάστασης την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, που προβλέπονται στα άρθρα 49, 56 και 63 ΣΛΕΕ, καθώς και με την προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, που προβλέπεται στο άρθρο 17 του Χάρτη. Κατά την προσφεύγουσα, η εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις επιβολή φόρου σε μόνο μία κατηγορία επιχειρήσεων ενέχει τον κίνδυνο να αποθαρρύνει τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που παράγουν από ανανεώσιμες πηγές), οι οποίοι υπόκεινται στον φόρο, από το να διατηρήσουν τη δραστηριότητά τους στη ρουμανική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.
- 15 Τέταρτον, πρέπει να εξεταστεί αν είναι συμβατή με την οδηγία 2019/944 εθνική ρύθμιση η οποία συνεπάγεται καθορισμό της τιμής πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας ή περιορισμό της εν λόγω ελευθερίας. Κατά την προσφεύγουσα, ο φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος που πραγματοποιούν οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας, το οποίο προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ της μέσης μηνιαίας τιμής πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας και της τιμής των 450

λεί/MWh, η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ανώτατο όριο τιμών, επηρεάζει την ελεύθερη διαμόρφωση των τιμών στον εν λόγω τομέα δραστηριότητας.

- 16 Πέμπτον, πρέπει να εξεταστεί αν εθνική ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος είναι συμβατή με τις αρχές της προφύλαξης, της προληπτικής δράσης και της επανόρθωσης της ρύπανσης στην πηγή, με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε επίπεδο Ένωσης για την επίτευξη των στόχων κλιματικής ουδετερότητας, καθώς και με την πολιτική της Ένωσης για τη φορολόγηση της ενέργειας. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει να καθοριστούν τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή του φόρου, καθώς και η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η επιβολή του εν λόγω φόρου μόνο σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, μεταξύ των οποίων και σε παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, είναι αντίθετη προς την περιβαλλοντική πολιτική της Ένωσης.
- 17 Έκτον, πρέπει να εξεταστεί αν συμβιβάζεται με το άρθρο 401 της οδηγίας 2006/112 εθνική ρύθμιση η οποία ισοδυναμεί με επιβολή φόρου κύκλου εργασιών επί των εσόδων από την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και για τον καθορισμό του φόρου δεν λαμβάνονται υπόψη ούτε οι αγορές που πραγματοποιούν οι παραγωγοί προς εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων ούτε οι δαπάνες που συνδέονται με τη δραστηριότητά τους.
- 18 Οι καθών *ANAF, DGRFP București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii και DGRFP Bucurest*, (γενική περιφερειακή διεύθυνση δημοσίων οικονομικών Βουκουρεστίου – φορολογική διοίκηση μεσαίων φορολογουμένων Βουκουρεστίου) μέσω της *Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice* (διοίκησης δημόσιων οικονομικών, τομέας 4), ζητούν να κριθεί απαράδεκτη η αίτηση προδικαστικής απόφασης που απευθύνεται στο Δικαστήριο, υποστηρίζοντας ότι τα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε η προσφεύγουσα αφορούν αποκλειστικά τις διατάξεις της ΟΥΓ 27/2022 και όχι την απόφαση αριθ. 856/2022, της οποίας ζητείται η ακύρωση στην υπό κρίση υπόθεση. Στην πραγματικότητα, η προσφεύγουσα επιδιώκει την έκδοση από το Δικαστήριο απόφασης παρέχουσας οδηγίες για την επίλυση της διαφοράς από το αιτούν δικαστήριο, τα δε υποβληθέντα από το αιτούν δικαστήριο ερωτήματα αφορούν αποκλειστικά συγκεκριμένες πτυχές της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του, με αποτέλεσμα να μην πληρούνται οι προϋποθέσεις παραδεκτού του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 19 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι η προδικαστική παραπομπή είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς, λαμβανομένων υπόψη τόσο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα του φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος, όσο και των συνεπειών των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων, της συμβατότητας του φόρου με τις

θεμελιώδεις ελευθερίες, με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, καθώς και με τις πολιτικές για τη φορολόγηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τις δεσμεύσεις περί κλιματικής ουδετερότητας.

- 20 Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου (αποφάσεις Marrosu και Sardino, σκέψη 54, και Eon Aset Menidjunt, σκέψη 76) και του γεγονότος ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, ζητείται η ερμηνεία της συμβατότητας ορισμένων εθνικών διατάξεων καθώς και της πρακτικής μιας εθνικής αρχής με τις διατάξεις και τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι υπάρχει αδιαμφισβήτητη σύνδεση με το δίκαιο της Ένωσης. Επίσης, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο προδικαστικής απόφασεως σε παρόμοια υπόθεση και ότι δεν έχουν εξεταστεί από το Δικαστήριο, οπότε, σύμφωνα με τα κριτήρια που διατύπωσε το Δικαστήριο στην απόφαση CILFIT κατά Ministero della Sanità, διαπιστώνει ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης δεν είναι τόσο προφανής ώστε να μην αφήνει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία ως προς τον τρόπο επιλύσεως των τιθέμενων ζητημάτων.

α) Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 21 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το εν λόγω ερώτημα είναι αναγκαίο προκειμένου να καθοριστεί σε ποιο βαθμό ο φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος συνιστά κρατική ενίσχυση υπέρ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας που εξαιρούνται από την καταβολή του, η οποία, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, πρέπει να κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 22 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, μολονότι η εκτίμηση της συμβατότητας κρατικής ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά εμπίπτει, κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής (αποφάσεις *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires* κ.λπ. κατά Γαλλίας, σκέψη 14, και *Unicredito Italiano*, σκέψη 42), εντούτοις τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να μεριμνούν για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών σε περίπτωση παράβασης της υποχρέωσης προηγούμενης κοινοποίησης των κρατικών ενισχύσεων στην Επιτροπή (απόφαση *Autonome Provinz Bozen*, σκέψη 59) και είναι αρμόδια να ερμηνεύουν την έννοια της κρατικής ενισχύσεως και να κρίνουν αν μέτρο που λαμβάνεται από κράτος μέλος συνιστά ή μη κρατική ενίσχυση (αποφάσεις *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires* κ.λπ. κατά Γαλλίας, σκέψη 10, και *Transalpine Ölleitung in Österreich*, σκέψη 39).
- 23 Υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, το Δικαστήριο μπορεί να παράσχει στο αιτούν δικαστήριο όλα τα σχετικά με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνευτικά στοιχεία στα οποία αυτό μπορεί να στηριχθεί για να εκτιμήσει κατά πόσον εθνικό μέτρο μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση (απόφαση *Fondul Proprietatea*, σκέψη 84). Περαιτέρω, η απαγόρευση εκτέλεσης των σχεδίων ενισχύσεων πριν αυτά κοινοποιηθούν στην Επιτροπή και

πριν αυτή διεξάγει προκαταρκτική εξέταση κατά το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει άμεσο αποτέλεσμα (απόφαση Pearle κ.λπ., σκέψεις 30 έως 32).

- 24 Το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι τούτο ισχύει και στην υπό κρίση υπόθεση, στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το μέτρο επιβολής φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος συνιστά κρατική ενίσχυση, ως προς την οποία δεν τηρήθηκε η ως άνω υποχρέωση κοινοποίησης. Υπό τις συνθήκες αυτές, μολονότι το εθνικό δικαστήριο δεν δύναται να αποφανθεί επί της συμβατότητας της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά, οφείλει εντούτοις να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα της ενίσχυσης σε περίπτωση που αυτή δεν έχει κοινοποιηθεί κατά το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι το άμεσο αποτέλεσμα της ως άνω διάταξης απαιτεί την κατ' αυτόν τον τρόπο διασφάλιση των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου.
- 25 Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι είναι αναγκαία η εκ μέρους του Δικαστηρίου ερμηνεία των κριτηρίων εκτίμησης ενδεχόμενης κρατικής ενίσχυσης, ιδίως όσον αφορά το κριτήριο του επιλεκτικού πλεονεκτήματος που εισάγει το επίμαχο μέτρο, λαμβανομένου υπόψη ότι ορισμένες κατηγορίες παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος.

β) Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

- 26 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η ερμηνεία του Δικαστηρίου είναι αναγκαία προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον ο φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος που επιβάλλεται μόνο σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας είναι συμβατός με τις γενικές αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και με την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν ίσους και αμερόληπτους όρους ανταγωνισμού στους συμμετέχοντες στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Η αρχή της ισότητας συνεπάγεται απαγόρευση των διακρίσεων και ίση μεταχείριση των προσώπων που τελούν στην ίδια ή σε συγκρίσιμη κατάσταση.
- 27 Στο ειδικότερο πλαίσιο του τομέα της ενέργειας, οι σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης ρυθμίζουν την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν ίσους και αμερόληπτους όρους ανταγωνισμού για τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρο 3 της οδηγίας 2019/944), καθώς και να μη νοθεύουν τον ανταγωνισμό θέτοντας σε μειονεκτική θέση ορισμένους συμμετέχοντες στην αγορά.
- 28 Ομοίως, ως απόρροια της εφαρμογής της αρχής αυτής, αναπτύχθηκε στο επίπεδο της Ένωσης η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη να μη δημιουργούν αδικαιολόγητες διακρίσεις μεταξύ των φορολογουμένων· το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψεις 21 και 22, και Marks & Spencer, σκέψη 49).

- 29 Τα μέτρα που προβλέπει η ΟUG 27/2022 είναι ικανά να παραβιάσουν την αρχή της ισότητας και την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων καθόσον με αυτά καθιερώνεται διαφορετικό φορολογικό καθεστώς μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και των λοιπών κατηγοριών παραγωγών που τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση, χωρίς να δικαιολογείται η αναγκαιότητα ή η σκοπιμότητα τέτοιων διαφοροποιήσεων και διακρίσεων. Εντός πλαισίου στο οποίο όλοι οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας δραστηριοποιούνται στις ίδιες αγορές σε επίπεδο Ένωσης και/ή σε εθνικό επίπεδο και, ως εκ τούτου, είναι ανταγωνιστές και τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση, οι παραγωγοί που δεν υπόκεινται στον εν λόγω φόρο αποκτούν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση με τους παραγωγούς που υπόκεινται στον φόρο. Η διαφορετική μεταχείριση ορισμένων επιχειρηματιών που τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση οδηγεί στην εδραίωση επιλεκτικού και μεροληπτικού καθεστώτος, περιορίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον ανταγωνισμό.
- 30 Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη σκέψη 15 της απόφασης Halliburton Services κατά Staatssecretaris van Financiën, κρίνει ότι επιβάλλεται η υποβολή ερωτήματος στο Δικαστήριο προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι πράξεις του δικαίου της Ένωσης που ρυθμίζουν τις αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων καθώς και την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν ίσους και αμερόληπτους όρους ανταγωνισμού στους συμμετέχοντες στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας αντιτίθενται στην επιβολή φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος όπως ο προβλεπόμενος από την ΟUG 27/2022.

γ) Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 31 Κατά το αιτούν δικαστήριο, το ερώτημα αφορά τις συνέπειες του φορολογικού μέτρου επί της ελευθερίας εγκατάστασης, της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, καθόσον θα μπορούσε να αποθαρρύνει τον όμιλο Engie, στον οποίο ανήκει και η προσφεύγουσα, από το να συνεχίσει να ασκεί στη Ρουμανία δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Η ερμηνεία του Δικαστηρίου είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης, καθόσον τίθεται το ζήτημα του ενδεχομένως δυσανάλογου/αδικαιολόγητου χαρακτήρα του φόρου ο οποίος επιβάλλεται, κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις, σε μία μόνο κατηγορία παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας.
- 32 Ως εκ τούτου, κάθε παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ο οποίος επιθυμεί να εισέλθει ή να διατηρήσει τη δραστηριότητά του στη ρουμανική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας υπόκειται σε υπερβολική φορολόγηση, πράγμα που ενδεχομένως καθιστά λιγότερο ελκυστική την εν λόγω αγορά για παραγωγή «καθαρής» ενέργειας και συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκατάστασης, καίτοι η Ρουμανία είναι χώρα με μεγάλες δυνατότητες στον επίμαχο τομέα. Επιπλέον, το υπερβολικό ύψος του φόρου ισοδυναμεί ενδεχομένως και με «κατάσχεση» μέρους των κερδών, πράγμα που αντιβαίνει στο άρθρο 17 του Χάρτη.

δ) Επί του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

- 33 Κατά το αιτούν δικαστήριο, στην υπό κρίση υπόθεση, τίθεται το ζήτημα αν ο φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος ισοδυναμεί με καθορισμό της τιμής πώλησης ή με περιορισμό της ελευθερίας καθορισμού της τιμής πώλησης, που ενδέχεται να αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας 2019/944 και των κανονισμών 2019/943 και 2022/1854. Ένα τέτοιο μέτρο δημόσιας παρέμβασης επί των τιμών πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, ως εκ της φύσεώς του, ενδέχεται να συνιστά εμπόδιο στην επίτευξη λειτουργικής εσωτερικής αγοράς ενέργειας και, επομένως, περιορισμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών.
- 34 Το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 13ης Οκτωβρίου 2021 με τίτλο «Αντιμετώπιση της αύξησης των τιμών της ενέργειας: μια εργαλειοθήκη για δράση και στήριξη» και επισημαίνει ότι η επιβολή του επίμαχου φόρου παραβιάζει τα όρια της παρέμβασης στις τιμές προμήθειας. Ένα τέτοιο μέτρο επιβάλλει ανώτατα όρια τιμών στην αγορά χονδρικής και όχι στην αγορά λιανικής, η οποία δεν περιλαμβάνει *μόνον* την κατηγορία των οικιακών καταναλωτών ενώ καθορίζει έμμεσα ανώτατα όρια τιμών για τους μη οικιακούς καταναλωτές, εκτός των ορίων που επιτρέπει η οδηγία 2019/944. Κατά την οδηγία αυτή, ο καθορισμός των τιμών για την προμήθεια ενέργειας συνιστά μέτρο που νοθεύει ουσιωδώς τον ανταγωνισμό. Μολονότι η ΟUG 27/2022 δεν θεσπίζει ευθέως ανώτατο όριο τιμών, ο προβλεπόμενος σε αυτή φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος ενδέχεται να έχει σημαντικό αντίκτυπο στη συμπεριφορά στην αγορά και να επηρεάζει την ελεύθερη διαμόρφωση των τιμών.
- 35 Εξάλλου, το άρθρο 9 της οδηγίας 2019/944 προβλέπει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να δικαιολογηθεί η επιβολή των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Πράγματι, και υπό το πρίσμα της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου (απόφαση της 20ής Απριλίου 2010, Federutility κ.λπ.), το μέτρο πρέπει να δικαιολογείται από το γενικό οικονομικό συμφέρον και να εστιάζει στους ευάλωτους καταναλωτές ή σε όσους πλήττονται από ενεργειακή ένδεια, να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, να είναι σαφώς καθορισμένο, διαφανές, αμερόληπτο, επαληθεύσιμο και να διασφαλίζει ισότιμη πρόσβαση των επιχειρήσεων ηλεκτρικής ενέργειας της Ένωσης στους εθνικούς καταναλωτές.
- 36 Το μέτρο της επιβολής φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος δεν είναι ούτε σαφώς καθορισμένο, ούτε διαφανές, εισάγει δε δυσμενείς διακρίσεις, δεδομένου ότι ούτε το επίπεδο των τιμών ούτε το επίπεδο της φορολογίας είναι ευχερώς επαληθεύσιμο ή προβλέψιμο. Ο φόρος υπολογίστηκε ελλείψει μελέτης η οποία να προσδιορίζει τον τρόπο υπολογισμού του συντελεστή ύψους 80 % ή του ποσού των 450 λεί/MWh (ποσό που θα έπρεπε να καλύπτει το κόστος παραγωγής και επένδυσης) ή τον αντίκτυπο που θα έχει η εν λόγω νέα φορολογική υποχρέωση στους παραγωγούς ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.
- 37 Επομένως, επιβάλλοντας φόρο επί του πρόσθετου εισοδήματος στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, το ρουμανικό κράτος υπερέβη το αναγκαίο μέτρο για την προστασία των καταναλωτών, δεδομένου ότι

το μέτρο είναι περιττό και δυσανάλογο, καθόσον, προς τον σκοπό αυτό, θέσπισε σύστημα αντιστάθμισης και επιβολής ανωτάτων τιμών προμήθειας στους καταναλωτές. Περαιτέρω, η επιβολή φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος συνεπάγεται διπλή φορολογία των εισοδημάτων των παραγωγών, οι οποίοι υπόκεινται παράλληλα και στον φόρο εταιριών που προβλέπει ο φορολογικός κώδικας.

ε) Επί του πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

- 38 Στο μέτρο που στην υπόθεση της κύριας δίκης έγινε επίκληση των αρχών της προφύλαξης, της προληπτικής δράσης και της επανόρθωσης της ρύπανσης στην πηγή, καθώς και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η ερμηνεία του Δικαστηρίου είναι αναγκαία προκειμένου να καθοριστεί εάν οι εν λόγω αρχές έχουν άμεσο αποτέλεσμα και εάν παραβιάζονται από τη θέσπιση φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος ο οποίος επιβάλλεται στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, αλλά όχι και στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα.
- 39 Ομοίως, λαμβανομένων υπόψη των οριζόμενων στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία στόχων της Ένωσης, οι οποίοι υπονομεύονται από το επίμαχο μέτρο το οποίο εφαρμόζεται, ιδίως, στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, έστω και για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν συντρέχει, ως εκ τούτου, παράβαση των υποχρεώσεων του κράτους σχετικά με τους στόχους της επίτευξης κλιματικής ουδετερότητας έως το 2030 και το 2050, κατά τις διατάξεις της οδηγίας 2018/2001 και του κανονισμού 2021/1119.
- 40 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι είναι επίσης αναγκαίο να καθοριστεί αν η επιβολή φόρου επί του πρόσθετου εισοδήματος παραβιάζει τις υποχρεώσεις που υπέχει το κράτος σύμφωνα με την πολιτική της Ένωσης για τη φορολόγηση της ενέργειας, προσκρούοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στις ως άνω αρχές, οι οποίες κατοχυρώνονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2021/1119, σε συνδυασμό με το άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

στ) Επί του έκτου προδικαστικού ερωτήματος

- 41 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η επιβολή φόρου κύκλου εργασιών αντιβαίνει στο άρθρο 401 της οδηγίας 2006/112, στο μέτρο που ο φόρος επί του πρόσθετου εισοδήματος αποτελεί στην πραγματικότητα φόρο κύκλου εργασιών ο οποίος επιβάλλεται επί του εισοδήματος από την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας ενώ δεν λαμβάνει υπόψη τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας.
- 42 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η ερμηνεία του Δικαστηρίου είναι αναγκαία προκειμένου να καθοριστεί αν οι διατάξεις του άρθρου 401 της

οδηγίας 2006/112 απαγορεύουν την επιβολή τέτοιου φόρου κύκλου εργασιών, δεδομένου ότι για τον καθορισμό του φόρου δεν ελήφθησαν υπόψη ούτε οι αγορές που πραγματοποιούν οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας προς εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεών τους ούτε οι δαπάνες που συνδέονται με τη δραστηριότητά τους, καθόσον ο φόρος επιβάλλεται επί του πρόσθετου εισοδήματος.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ